

[Statsministeren]

Svaret på fru Pia Kjærsgaards spørgsmål: »Agter statsministeren at udskrive nyvalg til Folketinget ved et nyt nej til EF-unionen den 18. maj?«, har jeg givet. Kort og godt: Nej.

Pia Kjærsgaard (FP):

Er sandheden ikke, at statsministeren faktisk er blevet banket lidt på plads af de tre små regeringspartier, som ikke ønsker et folketingsvalg?

Men det kunne jo også give anledning til, at nogle vælgere, som følte, at denne regering var kommet til lidt på snyd, uden et folkeligt mandat – født i synd, som der er nogle, der siger – måske sagde: Jamen det er vores chance for at få det valg, som vi egentlig ønskede i januar måned. Er sandheden ikke nærmere den, at nogle af de små borgerlige – eller nu er de ikke borgerlige længere – men de små regeringspartier har indset, at det måske ikke var særlig hensigtsmæssigt? Er sandheden ikke, at statsministeren er kommet til at forløbe sig og har udtrykt det, som statsministeren også mente i forbindelse med 2. juni, men nu er blevet bedt om at ændre holdning til?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til fru Pia Kjærsgaards andet spørgsmål er svaret kort og godt: Nej.

Formanden:

Dermed er spørgsmålet . . . Ja, værsgo. Man skal lige markere, hvis man vil have ordet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Med fare for at blive irettesat af formanden, og sikkert med god grund, vil jeg blot bede statsministeren om at være lige så konkret og lige så fast den 18. maj og svare det samme.

Ole Donner (FP):

Jeg vil godt spørge statsministeren: Kan det være, fordi statsministeren har været så længe om at komme frem til konklusionen på det omtalte pressemøde, at pressen var gået?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til fru Pia Kjærsgaards spørgsmål om mit svar den 18. maj vil mit svar være kort og godt: Ja. Anbefalingen til befolkningen er entydigt et klart »ja«. Det vil hele den nuværende rege-

ring – og forhåbentlig også regering en rum tid fremover – have som grundholdning og som arbejdsindsats.

Hr. Ole Donners spørgsmål giver mig ikke anledning til yderligere kommentarer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 596**2) Til finansministeren af:****Fogh Rasmussen (V):**

»Kan ministeren bekræfte, at der den 15. november 1991 blev afholdt et møde i Finansministeriet, hvor den daværende regering orienterede Socialdemokratiet om behovet for at ændre ambiloven?«

Finansministeren (Lykketoft):

Det er svært at vide, hvad den skjulte dagsorden med hr. Fogh Rasmussens spørgsmål er. Jeg kunne sådan set nøjes med at svare »ja«. Jeg fører nemlig meget omhyggelige dagbogsnoter, så jeg kan ikke alene huske, hvornår møderne har fundet sted, men også hvad jeg selv sagde på de pågældende møder.

Men jeg vil godt sige som kommentar til dette spørgsmål, at mig forekommer det, at det er et spørgsmål, som er et led i hr. Fogh Rasmussens forsøg på at løbe fra sit klare ministeransvar for, at hverken de forhandlingspartnere, han havde i 1987, da ambiloven blev lavet, eller Folketingets Skatteudvalg fik forelagt de skriftlige bekymringer, der var udtalt fra embedsværkets side.

Vi havde på det tidspunkt i den socialdemokratiske forhandlingsdelegation ingen som helst anledning til at tro, at Danmark kunne risikere en EF-dom efter den paragraf, vi senere blev dømt for, eller overhovedet en afgørelse, der kunne få nogen form for tilbagevirkende kraft.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at den daværende regering og den daværende skatteminister dels ikke fremlagde alle oplysninger, dels ikke underrettede sine forhandlingspartnere om de henvendelser, der på et tidligt tidspunkt, nemlig i januar 1988, kom om sagen fra Kommissionens side. Den daværende regering forsømte i alt for lang tid at tage et initiativ, der kunne bringe denne lovgivning teknisk i orden, så vi ikke var kommet i den situation, vi senere kom i.